

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเพื่อเสริมสร้างวินัยจราจรของผู้ขับขีรถยนต์ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อทราบถึง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับวินัยจราจรของผู้ขับขีรถยนต์

2. เพื่อทราบถึง ภูมิหลังการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวินัยจราจรของผู้ขับขีรถยนต์

3. เพื่อทราบถึง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของผู้ขับขีรถยนต์ ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้ขับขีรถยนต์นึ่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่อใช้อธิบายข้อมูลพื้นฐาน วัดค่าความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับวินัยจราจรและปริมาณของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง การเสนอผลการวิจัยเป็นการบรรยาย ประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูล สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ลักษณะทางประชากรกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 25-45 ปี สถานภาพทางครอบครัวเท่ากัน ระหว่าง

โสดและสมรส การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพทำงานบริษัท รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และนักศึกษา รายได้ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับ 8,000-15,000 บาท

2. ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่ยานยนต์ ส่วนใหญ่ผู้ขับขี่ยานยนต์มีสถานภาพเป็นเจ้าของและผู้ครอบครอง การได้มาซึ่งรถยนต์ส่วนใหญ่ โดยการผ่อนชำระ และรถยนต์ส่วนใหญ่มีประกัน ผู้ขับขี่ยานยนต์มีอายุการขับขี่ยานยนต์ ตั้งแต่ 1-10 ปี และได้ใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์มาด้วยความสามารถของตนเอง ส่วนใหญ่ถือใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์ส่วนบุคคลตลอดชีพ

ตอนที่ 2 ความรู้ในกฎจราจร

ผู้ขับขี่ยานยนต์ส่วนใหญ่ มีความรู้ในกฎจราจร อยู่ในระดับความรู้สูงและความรู้ที่ผู้ขับขี่ยานยนต์ส่วนใหญ่รู้ ได้แก่ เรื่องอัตราความเร็วที่กำหนดของรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รองลงมา ได้แก่ เรื่องเครื่องหมายจราจร ส่วนความรู้ที่ผู้ขับขี่ยานยนต์รู้น้อยที่สุด ได้แก่ เรื่องระยะทางในการให้สัญญาณก่อนการเลี้ยว เปลี่ยนช่องทาง เบารถ หยุดรถ จอดรถ

ตอนที่ 3 ทักษะติดต่อวินัยจราจร

ผู้ขับขี่ยานยนต์ส่วนใหญ่มีทักษะติดต่อวินัยจราจร อยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง และประเด็นที่มีทัศนคติอยู่ในระดับเชิงบวกมากที่สุด ได้แก่ การเสริมสร้างวินัยจราจร ต้องกระทำทั้งในด้านการบังคับใช้กฎหมายและการปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกในตัวผู้ใช้รถใช้ถนนเอง รองลงมาได้แก่ ปัจจุบันปัญหาการจราจรติดขัด ในเขตกรุงเทพมหานคร เกิดจากสาเหตุหนึ่งคือ การขาดวินัยจราจรของผู้ใช้รถใช้ถนน การปลูกฝังการมีวินัยจราจร จำเป็นต้องมีตั้งแต่ในวัยเด็ก นอกเหนือจากหน่วยงานของรัฐแล้ว สื่อมวลชน และภาคเอกชน ควรมีส่วนช่วยในการปลูกฝังเสริมสร้างการมีวินัยด้วย และประเด็นที่มีระดับทัศนคติเชิงลบ ได้แก่ เจ้าหน้าที่จราจรไม่บังคับหรือลงโทษตามกระบวนการ เมื่อมีการฝ่าฝืนกฎจราจร ดังนั้น จึงทำให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ ไม่รักษาวินัยจราจร

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการจับซื้อรถยนต์

ผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรม การจับซื้อรถยนต์ อยู่ในระดับ พฤติกรรมปานกลาง และพฤติกรรมการจับซื้อที่อยู่ในระดับเชิงบวกมากที่สุด ได้แก่ จับรถขณะเมาสุรา พบว่าผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่ ไม่เคยปฏิบัติเลย รองลงมาได้แก่ กลับรถที่ทางร่วม ทางแยก เมื่อไม่มีเครื่องหมายจราจร บอกว่าให้กลับได้ พบว่า ผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่ ไม่เคยปฏิบัติเลย การจับรถแข่งซ่าย การจับรถโดยไม่หยุด หลังเส้นให้รถหยุด เมื่อสัญญาณจราจรไฟสีเหลืองปรากฏ พบว่าผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่ เคยปฏิบัติน้อยครั้ง ส่วนพฤติกรรมการจับซื้อด้านอื่น ๆ พบว่าผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่ เคยปฏิบัติปานกลาง และเคยปฏิบัติน้อยครั้ง ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การเปิดรับข่าวสาร

1. ภูมิหลังการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวินัยจราจร พบว่า ผู้จับซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสาร การเสริมสร้างวินัยจราจร จากแหล่งสาร ได้แก่ โทรทัศน์และวิทยุมากที่สุด โดยลักษณะเนื้อหาข่าวสารที่เคยได้รับส่วนใหญ่ เป็นการขอความร่วมมือให้ผู้ใช้รถใช้ถนน ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร รองลงมาได้แก่ เนื้อหาข่าวสาร การบอกกล่าว เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ด้านความรู้กฎจราจร

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ในเรื่องต่อไปนี้ พบว่า สื่อที่ผู้จับซื้อรถยนต์นิยมใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารในระดับสูง คือ สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ สำหรับสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจนั้นมีระดับของการแสวงหาข้อมูล ข่าวสารปานกลาง

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ในเรื่องต่อไปนี้ พบว่า อิทธิพลของสื่อที่มีต่อผู้จับซื้อรถยนต์ในระดับสูงคือ สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ สำหรับสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจนั้นมีระดับอิทธิพลของสื่อปานกลาง

อภิปรายผล

ปัญหาการจรรยาบรรณติตขัดในเขตกรุงเทพมหานครนั้น สาเหตุส่วนหนึ่งอาจมาจากการไม่เคารพกฎจรรยาบรรณหรือการขาดวินัยจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ ซึ่งการขาดวินัยจรรยาบรรณนั้น อาจเกิดได้จากสาเหตุที่เป็นปัจจัยหลายประการ และการขาดความรู้ในกฎจรรยาบรรณ ก็สามารถเป็นปัจจัยหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ขาดวินัยจรรยาบรรณได้ เนื่องจากการไม่รู้กฎจรรยาบรรณที่ดีพอก่อให้เกิดการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม การขับขีรถยนต์วินัยจรรยาบรรณ ต่อไป

แต่จากการศึกษาเรื่องความรู้ในกฎจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ พบว่า ผู้ขับขีรถยนต์มีความรู้ในกฎจรรยาบรรณอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าปัญหาการขาดวินัยจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ มิได้เกิดจากสาเหตุของการขาดความรู้ในกฎจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ เป็นส่วนใหญ่ จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ในกฎจรรยาบรรณในบางข้อที่เกี่ยวกับ ระยะทางต่าง ๆ ที่กำหนดตามกฎหมายจรรยาบรรณ พบว่าเป็นข้ออ่อนที่ผู้ขับขีรถยนต์มีความรู้ในระดับปานกลางเสียเป็นส่วนใหญ่ คือตอบถูกเป็นจำนวนน้อยกว่า ความรู้ในกฎจรรยาบรรณเรื่องอื่นๆ ดังนั้นจึงควรกล่าวถึงหรือมีการเผยแพร่ ความรู้ในกฎจรรยาบรรณด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ผู้ขับขีรถยนต์อาจทราบถึงการขับขีรถที่สมควร แต่หากผู้ขับขีรถยนต์ประมาณระยะทางไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดมาไว้ ก็อาจเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการจรรยาบรรณตามมาได้ เช่นการเกิดอุบัติเหตุ การทำให้การจรรยาบรรณติตขัด ไม่สะดวก เป็นต้น

ทางด้านการศึกษาเรื่องทัศนคติต่อวินัยจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ พบว่า ผู้ขับขีรถยนต์มีทัศนคติต่อวินัยจรรยาบรรณ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น จากการศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อวินัยจรรยาบรรณครั้งนี้ อาจเป็นสาเหตุหรือไม่ใช่สาเหตุของการขาดวินัยจรรยาบรรณก็ได้ เนื่องจากพบว่า มีระดับของทัศนคติปานกลาง ซึ่งทัศนคติมักเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม ดังนั้น จึงควรมีการเผยแพร่ข่าวสาร เพื่อปลูกฝัง เสริมสร้างทัศนคติที่ดียิ่งขึ้นต่อวินัยจรรยาบรรณของผู้ขับขีรถยนต์ เพื่อส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม การขับขีรถยนต์ที่มีวินัยจรรยาบรรณยิ่งขึ้น ต่อไป

ทางการศึกษา เรื่องพฤติกรรมกำขบข้รยนต์ขงผู้ขบข้รยนต์ พบว่า ผู้ขบข้รยนต์มีพฤติกรรมกำขบข้รยนต์อยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษพบว่า พฤติกรรมกำขบข้รยนต์ครั้งนี้ อาจเป็นสาเหตุหรือไม่ใช่สาเหตุของการขาดวินัยจรรยาจรก็ได้ เนื่องจากพบว่ามึระดับขงพฤติกรรมปานกลาง

ด้านกฎมึหลังการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวินัยจรรยาจร ขงผู้ขบข้รยนต์ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ขบข้รยนต์เคยได้รับข่าวสารการเสริมสร้งวินัยจรรยาจร เป็นจำนวนมาก จากลักษณะเนื้อหา ในการขอความร่วมมือให้ผู้ใช้รถใช้ถนน ปฏิบัติตามกฎจรรยาจร ซึ่งส่งผลต่อผลการวิจัยด้านความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับกฎจรรยาจรขงผู้ขบข้รยนต์ ว่าการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการเสริมสร้งวินัยจรรยาจร ดังกล่าวนั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพียงใด โดยอาจดูได้จากผลการวิจัยด้านความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับกฎจรรยาจรดังกล่าว ผู้ขบข้รยนต์ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารดังกล่าวจากแหล่งสาร คือ สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ และโทรทัศน์

ด้านพฤติกรรมกำขบข้รยนต์เปิดรับข่าวสารขงผู้ขบข้รยนต์ พบว่าผู้ขบข้รยนต์ใช้สื่อมวลชน อันได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ ในการแสวงหาข้อมูล ข่าวสารมากที่สุด และสื่อมวลชน อันได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ เช่นกัน ที่มีอิทธิพลต่อผู้ขบข้รยนต์มากที่สุด ดังนั้นในการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ปลุกฝ้ง เสริมสร้ง วินัยจรรยาจร ควรใช้สื่อดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อประสิทธิผลในการสื่อสารถึงผู้ขบข้รยนต์

ข้อ เสนอแนะ

1. ด้านความรู้ในกฎจรรยาจร กระทำได้โดยการให้การศึกษาคือการให้การศึกษาความรู้เกี่ยวกับกฎจรรยาจร เครื่องหมาย สัญญาณจรรยาจร การใช้ถนนโดยปลอดภัย โดยทางตรงและทางอ้อม ให้แก่ประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

การให้การศึกษาโดยตรง ได้แก่ การสอดแทรกความรู้เรื่องเกี่ยวกับจราจร และการป้องกันไว้ในบทเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ไปจนถึงชั้นอุดมศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครองก็สามารถที่จะสั่งสอนลูกหลานของตนให้รู้จักเครื่องหมายจราจร การเดินถนน และการข้ามถนนโดยปลอดภัย

การให้การศึกษาโดยทางอ้อม ได้แก่ การกระจายความรู้ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะเกิดขึ้นทางสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร-การ หนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ เป็นต้น การให้การศึกษาทางนี้จะได้ผลมากที่สุด เพราะไม่จำกัดว่า ผู้ใดรับความรู้จะต้องศึกษาอยู่ในสถานศึกษาหรือสถาบันต่างๆ เพราะผู้ใช้ทางมีอยู่ทั่วไป จากการสำรวจพบว่า ผู้ใช้ทางส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 60 ได้รับความรู้จากการเรียนรู้จากบุคคลต่างๆ และสื่อมวลชน ดังนั้นการฝึกฝนให้ผู้ใช้ทางรู้จักความรับผิดชอบในการใช้ทางและปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายจราจร ก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อให้ผู้อื่นสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

2. ด้านทัศนคติต่อวินัยจราจร กระทำได้โดยวิธีการทางการสื่อสาร โดยการสร้างเนื้อหาข่าวสาร และวิธีการที่ดีในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ โน้มนำมาใจให้ผู้ขับขี่รถยนต์เปลี่ยนแปลงทัศนคติ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อวินัยจราจร ตอภัย จูงใจ ในการช่วยเสริมสร้างทัศนคติให้มั่นคงยิ่งขึ้น จนเกิดเป็นวินัยในตนเอง

การใช้สื่อเป็นวิธีการทางการสื่อสารทางหนึ่ง ที่สามารถช่วยในการนำข่าวสารที่ต้องการสื่อไปยังผู้ขับขี่รถยนต์ โดยใช้สื่อที่ผู้ขับขี่ใช้ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และมีอิทธิพลมากที่สุด อันได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์

3. ด้านพฤติกรรมการขับขี่รถยนต์ การบังคับตามกฎหมาย กระทำได้โดยการบังคับให้ผู้ใช้รถใช้ถนน ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับเกี่ยวกับการจราจร การขนส่งทางบก เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม เพราะการกระทำผิดกฎหมาย จะต้องมีการลงโทษผู้ฝ่าฝืน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการข่มขู่ (deterrence) มากกว่าการแก้แค้น ทั้งนี้ เพราะการกระทำผิดกฎหมายจราจรเป็นความผิดทางอาญา ประเภท Mala Prohibita ซึ่งหมายถึง การ

กระทำผิดที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดซึ่งมีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายประเภทนี้
มากมาย สาเหตุประการหนึ่ง คือ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มากมายในสังคม ผู้กระทำ
ผิด มักมีอิทธิฤทธิ์หรือมีคนรู้จักชอบพอกที่จะช่วยให้ตนพ้นผิดได้โดยไม่ต้องถูกลงโทษ
ประการสำคัญที่สุด คือประชาชนทั่วไปมักไม่ประณามผู้กระทำผิด ว่าเป็นการก่อ
อาชญากรรม แต่ถ้าหากพิจารณาในแง่ที่ว่า เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและมีบทลงโทษ
อีกทั้งการฝ่าฝืนนั้นทำให้สังคมเดือดร้อน หรือได้รับอันตราย การกระทำผิดฐาน
ฝ่าฝืนกฎหมายจรรยาบรรณก็สมควรอย่างยิ่งที่จะจัดไว้ว่าเป็นการก่ออาชญากรรมพื้นบ้าน
(folk crime) เพราะอัตราการเกิดอาชญากรรมประเภทนี้ มีสูงมากกว่า
อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินอื่นๆ รวมกันเสียอีก

การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย มองดูผิวเผินน่าจะเป็นหน้าที่ของ
ตำรวจจราจรเท่านั้น ที่จะคอยกวดขัน บังคับมิให้ผู้ใดฝ่าฝืนกฎ ข้อบังคับ ในการ
จราจร ตลอดจนการลงโทษผู้จงใจฝ่าฝืน เพิ่มโทษ หรือเสนอเพิกถอนใบอนุญาต
ขับรถแก่ผู้ไม่เคารพกฎหมาย แต่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ยังมีอีกหลาย
หน่วยงาน เช่น กองทะเบียนยานพาหนะและกรมการขนส่งทางบก มีอำนาจใน
การออกใบอนุญาตขับรถ ส่วนศาลมีอำนาจที่จะเพิกถอนใบอนุญาตขับรถได้ เป็นต้น
การแก้ไขเพื่อที่จะลดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยการออกกฎหมาย ข้อ
บังคับนั้น ในทางจิตวิทยาถือว่า เป็นการกดดันแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งหมาย-
ความว่ามีแต่การบังคับไม่ให้เกิดการกระทำผิดแต่ยังไม่มีกรอบรมให้เข้าใจถึงข้อเท็จจริง
ทั้งคนขับรถและคนเดินเท้าในรถยนต์อย่างดีพอ ถือว่าเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ
จะเห็นได้ว่าในด้านการศึกษาด้านวิศวกรรมจราจร และด้านการบังคับให้เป็นไป
ตามกฎหมาย ย่อมต้องมีความสัมพันธ์กันเสมอ หากต่างฝ่ายต่างทำย่อมจะได้ผลไม่
สมบูรณ์ เช่น วิศวกรสร้างทางตามความพอใจของตนฝ่ายเดียว เพียงขอให้เป็น
ทางก็ใช้ได้ หรือหากเป็นทางที่ดีตามหลักวิศวกรรม แต่ตำรวจไม่เอาใจใส่คอย
กวดขัน หรือไม่ให้คำแนะนำ ไม่ให้การศึกษแก่ผู้ใช้ทาง ก็จะมีอุบัติเหตุได้มาก
การจราจรสับสนวุ่นวายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขด้านการบังคับตามกฎหมายควร
พิจารณาจาก

- กฎหมายจราจร (Traffic Law)
- การควบคุมรถยนต์ (Motor Vehicle Administration)
- การควบคุมใบอนุญาตขับรถ (Driver Lisenning)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร (Police Traffic Supervision)

(กรมตำรวจ, 2535)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเพื่อเสริมสร้างวินัยจราจรของผู้ขับขี่รถยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้มีการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่น่าสนใจเพิ่มเติม ได้แก่

1. การวิจัยกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ เช่น ผู้ขับขี่รถยนต์รับจ้างสาธารณะ ผู้ขับขี่รถยนต์โดยสารประจำทาง ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ เป็นต้น
2. การวิจัยเพื่อศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ให้กว้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหามากขึ้น
3. การวิจัยความสัมพันธ์ ของข้อมูลพื้นฐานของผู้ขับขี่รถยนต์ เช่น ลักษณะทางประชากร กับตัวแปรอื่น เกี่ยวกับการจราจร เช่น ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรม เป็นต้น ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
4. การวิจัยปัญหาอื่น อันเป็นสาเหตุของปัญหาการจราจร ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน
5. การวิจัยเรื่องวินัยจราจรของผู้ขับขี่รถยนต์ ในเขตพื้นที่อื่น เช่น หัวเมืองใหญ่ๆ ที่เกิดปัญหาการจราจรติดขัด เช่นกัน
6. การวิจัยรูปแบบงานเสริมสร้างวินัยจราจรของหน่วยงานบางแห่งที่เกี่ยวข้องถึง บทบาท หน้าที่ เช่น กรมตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานเอกชนบางแห่งที่มีส่วนช่วยเสริมสร้างวินัยจราจร